

Decyzja
Prezydium KK
nr 160/12

ws. opinii o projekcie ustawy budżetowej na rok 2013

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia przedstawiony projekt budżetu państwa na 2013 rok, ponieważ nie stwarza on podstaw do stabilizacji i rozwoju kraju.

1. Pomimo próby urealnienia planowanego wskaźnika wzrostu PKB, zarówno sytuacja wewnętrzna, jak i przede wszystkim niestabilność całej strefy Euro stawiają pod znakiem zapytania realizację nawet 2,2 procentowego wzrostu gospodarczego. Prognozuje się, iż w roku bieżącym spożycie ogółem wzrośnie realnie o 1,6%, podczas gdy w przyszłym roku wzrost ten ukształtuje się na poziomie 2,0%, przy czym nie podaje się podstawy tak przyjętych przewidywań.
2. Brak jest realnych przesłanek dla optymistycznego szacowania wzrostu spożycia indywidualnego. Utrzymująca się w dalszym ciągu niepewność na rynkach światowych oraz kryzys w strefie Euro wpływają na decyzje przedsiębiorców powodując dużą ostrożność w kształtowaniu wynagrodzeń pracowników. Efektem jest tłumienie wzrostu płac. Projekt ustawy budżetowej przewiduje, co prawda, iż niskie tempo wzrostu zatrudnienia wraz z oczekiwanym zmniejszeniem tempa wzrostu wynagrodzeń przełoży się na obniżenie tempa wzrostu spożycia prywatnego, jak również na obniżenie tempa wzrostu inwestycji prywatnych, jednakże prognozy te nie przekładają się na przyjęte w tym projekcie wskaźniki na rok 2013. Przy prognozowanym wysokim poziomie bezrobocia oraz wobec zamrożenia płac w sferze budżetowej, a także planowanym niskim wroście płac w sektorze przedsiębiorstw osiągnięcie zakładanego poziomu spożycia indywidualnego jest niemożliwe.

3. Negatywnie należy ocenić spadek inwestycji publicznych. Ponadto w uzasadnieniu projektu niezasadnie wskazuje się, iż spadkowi tempa inwestycji publicznych towarzyszyć będzie wzrost realnego tempa inwestycji prywatnych. Należy przy tym wskazać, że realizacja ostatnich inwestycji publicznych, szczególnie w obrębie drogownictwa, w sposób obecnie uregulowany przez ustawę prawo zamówień publicznych, doprowadziło do destabilizacji sytuacji w branży budowlanej, w szczególności przy budowie dróg krajowych i autostrad. Połączenie tych przepisów z regulacjami prawa upadłościowego doprowadziło do likwidacji nie tylko istotnych wykonawców na rynku, ale przede wszystkim likwidacji wielu podwykonawców – małych i średnich przedsiębiorców i niestety odbije się negatywnie na koniunkturze w latach przyszłych. W czasach dekonjunktury właśnie inwestycje publiczne powinny być motorem wzrostu nie dopuszczając do spadku PKB.
4. Obecnie odnotowujemy: wzrost bezrobocia rejestrowanego, stopy bezrobocia, liczby bezrobotnych do 25 roku życia i osób powyżej 50 roku życia, bezrobotnych bez kwalifikacji, osób niepełnosprawnych. Podobnie jak w latach ubiegłych, w Polsce nadal wzrasta stopa bezrobocia, która obecnie wynosi 12,4%. Prezydium KK zwraca uwagę, że już z założeń do projektu ustawy budżetowej wynikało, że w bieżącym roku nastąpi zwiększenie stopy bezrobocia do 12,6%. Projekt ustawy wartość tę weryfikuje i podwyższa do poziomu 13%. Równolegle odnotować należy trendy długotrwałe w ramach, których obserwuje się: ograniczanie zatrudnienia, wysyłanie pracowników na urlopy przymusowe i zapowiedzi zwolnień pracowników, słabnącą pozycję trwałych form zatrudnienia - w przeciwieństwie do umów śmieciowych, w tym realizowanych za pośrednictwem agencji pracy. Powyżej wskazane okoliczności nie uzasadniają prognozy autorów budżetu w zakresie przewidywanych wskaźników stopy bezrobocia rejestrowanego.
5. Od 2007 roku zakładany w ustawie budżetowej wskaźnik inflacji jest niedoszacowany (w ubiegłym roku nawet o 2 punkty procentowe), na co NSZZ „Solidarność” zwracał uwagę w swoich poprzednich opiniach. Tak więc już od kilku lat rząd opiera wyliczenia budżetowe na błędnych założeniach, co jest powodem realnego zmniejszania poziomu wydatków i poważnego ograniczania możliwości rozwojowych kraju. Zbyt niski prognozowany wskaźnik inflacji wpływa również na zaostrzenie dyscyplinującej reguły wydatkowej.

6. NSZZ „Solidarność” konsekwentnie podkreśla (decyzja Prezydium KK NSZZ „Solidarność” nr 136/12), iż środkiem do poprawy aktualnej sytuacji finansowej Funduszu Ubezpieczeń Społecznych powinny być działania zmierzające do zwiększenia jego przychodów poprzez ograniczenie zjawiska zatrudnienia na czarno, likwidacji możliwości podejmowania pracy w ramach tzw. nielegalnego samozatrudnienia, poprawy ściągalności składek na ubezpieczenie społeczne czy wykluczenia możliwości realizacji obowiązku ubezpieczenia w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przez osoby nieprowadzące działalności rolniczej.
7. Podtrzymujemy Stanowisko Prezydium Komisji Krajowej nr 91/12, które zawiera między innymi propozycje:
 - Wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, który powinien wynosić nie mniej niż 9%;
 - Wzrostu minimalnego wynagrodzenia za pracę nie mniej niż 8,4% (1625 zł);
 - Wskaźnika waloryzacji emerytur i rent, który w 2013 r. powinien wynosić nie mniej niż wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych w 2012 roku, zwiększony o 50% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w roku 2012.

Rynek Pracy

Za nieracjonalne uznać należy stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu ustawy budżetowej, iż podjęte przez rząd działania, polegające na znacznym ograniczeniu możliwości przechodzenia na wcześniejszą emeryturę oraz podniesieniu wieku emerytalnego przyczynią się do zwiększenia liczby osób aktywnych na rynku pracy w 2013 r. Podniesienie wieku emerytalnego przy braku miejsc pracy dla osób osiągających ten wiek na podstawie uprzednio obowiązujących przepisów spowoduje – nie przyrost liczby pracujących, ale wzrost stopy bezrobocia oraz powiększenie grupy osób długotrwale bezrobotnych – całkowicie biernych zawodowo. Za podobnie nierealne uznać należy założenie, iż stopa bezrobocia rejestrowanego na koniec 2013 r. utrzyma się na poziomie z końca roku bieżącego tj. 13,0% i będzie się obniżać w kolejnych latach. Po pierwsze, w ustawie nie podaje się żadnych konkretnych argumentów przemawiających za utrzymaniem się stopy bezrobocia w przyszłym roku na poziomie 13,0%, po drugie, kryzys gospodarczy, którego fala może dotknąć Polskę w pierwszych dwóch kwartałach przyszłego roku, niestety uniemożliwi utrzymanie wskaźnika na tym poziomie, bowiem mała liczba nowych miejsc pracy nie zrównoważy liczby miejsc pracy likwidowanych z przyczyn dotyczących pracodawców. Jest to istotne tym bardziej, że nowe miejsca pracy tworzone przez pracodawców są tanimi

miejscami pracy, o niskiej jakości zatrudnienia (minimalne wynagrodzenie, brak szkoleń zawodowych, okresowość umów). Istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, iż wskaźnik stopy bezrobocia przekroczy na koniec bieżącego roku wartość 13% i wyniesie 13,5%. Będzie to wynikało m.in. z coraz bardziej ulegających wyczerpywaniu środków finansowych urzędów pracy na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu oraz zakończenia prac sezonowych (należy przyjąć, iż tylko z tytułu zakończenia prac sezonowych nastąpi wzrost stopy bezrobocia od 0,2% do 0,3%). W tym miejscu wskazać należy, iż nie zostały osiągnięte mierniki zakładane w ustawie budżetowej na rok 2012, w której założono, iż w roku 2012 stopa bezrobocia wyniesie 10,0% a w 2013 - 9,4%. Trzeba zauważyć, iż nie zrealizowano do tej pory działań w ramach Funduszu Pracy, w szczególności w zakresie efektywnego tworzenia oraz realizacji programów i projektów na rzecz rynku pracy, doskonalenia usług i instrumentów rynku pracy skierowanych do klientów urzędów pracy w publicznych służbach zatrudnienia, planowania budżetu i gospodarowania środkami Funduszu Pracy na zadania związane ze wspieraniem zatrudnienia i przeciwdziałaniem bezrobociu, tworzenia pracodawcom korzystnych warunków do zatrudnienia młodocianych pracowników. W ramach tego działania, niezgodnie z celami ustawy, obecnie po raz kolejny przewiduje się zwiększenie środków na szkolenia dla lekarzy i pielęgniarek o 117 746 tys. zł, czyli na cel całkowicie niezwiązany z aktywizacją zawodową osób bezrobotnych, a jednocześnie przewiduje się zmniejszenie środków przeznaczonych na młodocianych pracowników o 40 000 tys. zł.

Ogólnie w budżecie na rok 2013 przewiduje się zwiększenie środków Funduszu Pracy o 1 023 501 tys., jednakże jest to wzrost niewystarczający i nie dotyczący w całości istotnych działań w zakresie przeciwdziałaniu bezrobociu. Spowoduje to ograniczenie skuteczności państwa w realizacji głównego celu strategii lizbońskiej, jakim jest tworzenie nowych, dobrych miejsc pracy.

Projekt w obecnym kształcie nie przyczyni się ani do zapowiadanej modernizacji publicznych służb zatrudnienia, ani do zwiększenia jakości pomocy w aktywizacji obywateli. Zagrożone będą: efektywność środków, działalność Centrum Aktywizacji Zawodowej i pomoc w postaci indywidualnych planów działań. Ponadto z informacji urzędów pracy wynika, iż odnotowuje się małą ilość ofert pracy niesubsydiowanej, ale jednocześnie nie napływa tyle ofert pracy subsydiowanej, aby możliwe było zrównoważenie tego wskaźnika.

Biorąc pod uwagę powyższe uwagi Prezydium KK przedstawiony projekt ustawy budżetowej w zakresie rynku pracy ocenia zdecydowanie negatywnie.

Ubezpieczenia społeczne

W projekcie nie przewidziano środków na podniesienie najniższych świadczeń emerytalno – rentowych. System waloryzacji w odniesieniu do najniższych rent i emerytur jest wadliwy. Twierdzenie, że koszty utrzymania są w pełni kompensowane w obszarze najniższych świadczeń, nie znajdują potwierdzenia. System waloryzacji powinien być ponownie przeanalizowany. Dostępne dane pokazują, że świadczenia minimalne w stosunku do przeciętnych ciągle maleją. Doszło do tego, że minimalne świadczenie rentowe netto jest prawie równe z minimum egzystencji. Jedną z przyczyn takiej sytuacji jest struktura GUS-owskiego koszyka, według której liczy się inflację będącą podstawą waloryzacji. Podstawowe cztery grupy wydatków – żywność, mieszkanie i eksploatacja z nośnikami energii, odzież i obuwie oraz ochrona zdrowia - stanowią ok. 55 % koszyka (dane za 2010 r.). Natomiast w gospodarstwach emeryckich na poziomie minimum egzystencji ta sama grupa wydatków stanowi ok. 93%. Stąd też wniosek, że ustalenia wysokości waloryzacji na podstawie koszyka GUS-owskiego nie rekompensują w pełni wzrostu kosztów utrzymania dla omawianych grup. Wniosek ten potwierdzają przeprowadzone przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych badania dynamiki minimum egzystencji na tle inflacji w 2009, 2010 i 2011 roku. Inflacja GUS-owska w 2009 roku wynosiła 3,5% natomiast dynamika minimum egzystencji w gospodarstwie emeryckim wyniosła 8,5%. W 2010 roku wartości te odpowiednio wynosiły 2,6% oraz 6,6%, a w 2011 roku 4,3% oraz 6,1%.

Brak zabezpieczenia środków, na te cele w ustawie budżetowej, stawia pod znakiem zapytania deklarację strony Rządowej o pracach nad stworzeniem mechanizmu ustalania wysokości najniższych świadczeń emerytalno-rentowych gwarantującego co najmniej utrzymanie siły nabywczej tych świadczeń i skorelowanego z systemem waloryzacji rent i emerytur.

Sytuacja osób niepełnosprawnych

Zawarty w załączniku nr 6 plan finansowy Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w sposób znaczny odbiega od Projektu planu przygotowanego przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i przekazanego Ministerstwu Finansów oraz przedstawionego członkom rady nadzorczej Funduszu. Plan finansowy zawarty w projekcie ustawy budżetowej przewiduje niższe wykonanie zadań wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych na sumę ponad 159 mln zł niż wynika to z oszacowania Funduszu, będącego realizatorem tych działań.

Również poszczególne pozycje wydatków Funduszu zawarte w planie finansowym stanowiącym załącznik do budżetu państwa w sposób znaczny różnią się od tych oszacowanych przez Fundusz. Szczególnie negatywną zmianą jest ustalenie w planie Finansowym stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej kwoty na programy celowe Funduszu w kwocie o 125 mln zł niższej niż ta zaplanowana przez Fundusz w opracowanym przez niego projekcie planu finansowego. Programy celowe są tym instrumentem, który umożliwia realizację na rzecz osób niepełnosprawnych takich działań, które nie są uregulowane w przepisach prawa. Programy celowe pozwalają na przysłowiowe *uszyście rozwiązań na miarę potrzeb* poszczególnych osób niepełnosprawnych lub ich grup. Ustalenie wysokości kwoty na realizację programów celowych w 2013 roku na poziomie 100 mln zł (w porównaniu z zaplanowanymi przez Fundusz 225 mln zł), będzie miało taki skutek, iż część z nich nie będzie w ogóle realizowana, natomiast realizacja pozostałych programów będzie przebiegać w takim zakresie, który przesądzi o tym, iż wsparcie osób niepełnosprawnych przybierze wymiar raczej symboliczny niż realnego wsparcia.

Prewencja wypadkowa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” od lat postuluje sukcesywne zwiększanie nakładów finansowych na prewencję wypadkową przewidzianych w ustawie budżetowej na kolejne lata, docelowo do 1% należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe. W przedstawionych w 2012 roku przez Rząd do konsultacji społecznych założeniach aktów prawnych deklarowano osiągnięcie takich nakładów finansowych na prewencję wypadkową najpóźniej w roku 2015.

Ostatecznie w uchwalonej w 2012 roku ustawie o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw w art. 11 określony został wymóg corocznego zwiększania w ustawie budżetowej kwoty wydatków na prewencję wypadkową z określeniem daty osiągnięcia nakładów w wysokości 1% należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe nie później niż 1 do stycznia 2017 roku. W okresie do dnia 31 grudnia 2013 roku kwota wydatków ma wynosić do 0,5%, a w 2014 roku powinna być odpowiednio wyższa i wynosić od 0,5% do 1%.

W projekcie ustawy budżetowej na 2013 rok planowane są wydatki na prewencję wypadkową na poziomie 3 mln 690 tys. zł. co stanowi 0,056% składek na ubezpieczenie wypadkowe. Tak niska kwota wydatków (nominalnie wyższa tylko o 90 tys. zł w stosunku do budżetu 2012 roku) jest absolutnie nie do zaakceptowania.

Postulujemy zwiększenie nakładów na prewencję wypadkową w 2013 r. do wysokości 16 mln 500 tys. zł co stanowiłoby 0,25% składek na ubezpieczenie wypadkowe, tym bardziej, że w roku 2014 zgodnie z ustawą będą musiały one wzrosnąć, co najmniej do około 33 mln zł tj. 0,50 % składek na ubezpieczenie wypadkowe.

Świadczenia z pomocy społecznej

W roku 2012 r., zgodnie z ustawą o pomocy społecznej, od 1 października w wyniku weryfikacji, nastąpi podniesienie kwot kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej. Ponieważ propozycje rządowe zostały uznane za zbyt niskie w stosunku do propozycji strony związkowej nie doszło do porozumienia w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych. W konsekwencji weryfikacja została dokonana poprzez rozporządzenie Rady Ministrów.

Rada Ministrów przyjmując rozporządzenie w sprawie kryteriów dochodowych oraz *kwot* świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej oszacowała, że w wyniku weryfikacji wydatki na świadczenia pieniężne z pomocy społecznej z budżetu państwa w roku 2013 powinny wzrosnąć o 467 mln 500 tys. zł.

Z analizy projektu ustawy budżetowej na rok 2013 nie wynika, by powyższa kwota znalazła w nim pokrycie, ponieważ:

- Rezerwa celowa (część 83) w pozycji 25 „Dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie zadań z zakresu pomocy społecznej” w wysokości 772 mln zł w porównaniu do takiej samej rezerwy w ustawie budżetowej na 2012 rok (376 mln 527 tys. zł) jest wyższa tylko o 395 mln 473 tys. zł.
- W budżecie wojewodów ogółem (część 85) w Dziale 852 „Pomoc społeczna” poziom wydatków na pomoc społeczną w 2013 roku jest niższy o 65 mln 880 tys. zł od wydatków przewidzianych na ten cel w ustawie budżetowej na rok 2012. I to mimo prognozowanego wskaźnika inflacji na 2013 rok w wysokości 2,7%.

Szczególnie niepokojące są niższe środki w budżecie wojewodów ogółem (część 85) w:

- ✓ Rozdziale 85 214 „Zasiłki i pomoc w naturze oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe” – 466 mln 855 tys. zł (96,6 % w stosunku do roku 2012);
- ✓ Rozdziale 85 216 „Zasiłki stałe” – 548 mln 994 tys. zł (95,6 % w stosunku do roku 2012);
- ✓ Rozdziale 85 219 „Ośrodki pomocy społecznej” – 437 mln 307 tys. zł (98% w stosunku do roku 2012).

Zdaniem NSZZ „Solidarność” w projekcie ustawy budżetowej na 2013 rok należy zapewnić w pełni środki finansowe wynikające ze wzrostu wysokości świadczeń oraz zwiększającej się liczby uprawnionych do tych świadczeń osób i rodzin.

Działania osłonowe

W projekcie ustawy budżetowej na 2013 rok nie przewidziano jakichkolwiek środków finansowych na system dopłat mających chronić najuboższych przed zapowiadanymi podwyżkami cen energii elektrycznej i gazu w tym w związku z uwolnieniem rynku energii i gazu dla odbiorców indywidualnych, zaprojektowanego w zmianach prawa energetycznego i prawa gazowego.

Z przygotowanych przez Ministerstwo Gospodarki projektów ustaw wynika, że przewiduje się ochronę tylko tych osób, które pobierają stałe lub okresowe zasiłki z pomocy społecznej. Do tych zasiłków uprawnione są te osoby, które spełniają kryterium dochodowe oraz wykazują dodatkowo jedną z tzw. dysfunkcji społecznych, np. niepełnosprawność, alkoholizm. NSZZ „Solidarność” uważa, że nie można zawęzić pomocy tylko do kręgu osób objętych dodatkową dysfunkcją. Rozwiązania proponowane przez Rząd pozbawią pomocy na przykład pracowników pobierających niskie wynagrodzenia i utrzymujących rodziny. Jedynym kryterium uprawniającym do tych dopłat powinno być kryterium ubóstwa.

Zdaniem NSZZ „Solidarność” brak środków na system dopłat, mających chronić najuboższych tzw. „odbiorców wrażliwych” musi oznaczać jednocześnie rezygnację z wprowadzenia w 2013 roku podwyżek cen energii elektrycznej i cen gazu oraz wskazanych zmian w rynku energii i gazu dla odbiorców indywidualnych.

Fundusz Rezerwy Demograficznej

Brak jest przesłanek merytorycznych i ustawowych do podjęcia po raz czwarty (w 2010 roku zmniejszono FRD o 7,5 mld zł w 2011 roku o 4 mld zł, a w roku 2012 około 2,9 mld zł) decyzji o wykorzystaniu środków FRD. Niedobór funduszu emerytalnego jest spowodowany głównie przyczynami niezwiązanymi z sytuacją demograficzną polskiego społeczeństwa. Należy zwrócić uwagę na fakt, że według długookresowych prognoz demograficznych zjawisko starzenia się polskiego społeczeństwa będzie narastać. Niezbędne zatem jest gromadzenie w Funduszu Rezerwy Demograficznej środków pieniężnych w celu ich wykorzystania wówczas, gdy struktura demograficzna polskiego społeczeństwa ulegnie dalszemu pogorszeniu.

NSZZ „Solidarność” uważa, iż środkiem do poprawy aktualnej sytuacji finansowej Funduszu Ubezpieczeń Społecznych powinny być działania zmierzające do zwiększenia jego przychodów poprzez ograniczenie zjawiska zatrudnienia na czarno, likwidacji możliwości podejmowania pracy w ramach tzw. nielegalnego samozatrudnienia, poprawy ściągalności składek na ubezpieczenie społeczne, likwidacji preferencji w ich opłacaniu czy też wykluczenia możliwości realizacji obowiązku ubezpieczenia w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przez osoby nieprowadzące działalności rolniczej.

Fundusz Rezerwy Demograficznej jest integralną częścią reformy emerytalnej wprowadzonej w efekcie szerokiego konsensusu społecznego, a zatem decyzja o uruchomieniu środków z FRD powinna być również efektem takiego porozumienia.

Oświata

Niepokój NSZZ „Solidarność” budzi niewystarczający, naszym zdaniem, wzrost części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego (w części 82). Wzrost o 2,8% w stosunku do roku 2012 nie pokryje wydatków z tytułu zmiany realizowanych zadań oświatowych. I tak, zgodnie z naszymi przewidywaniami, niezbędne będzie ponad 850 000 tys. zł w związku ze skutkami przechodzącymi na rok następny podwyżki wynagrodzeń nauczycieli o 3,8% wdrożonej od 1 września 2012 r., które w 2013 roku wyniosą średniorocznie 2,5%, a więc tylko o 0,3% mniej niż wzrost rok do roku. Tymczasem, z szacunków rządowych zawartych w projekcie ustawy budżetowej wynika, że na pokrycie tych wydatków planuje się kwotę 643 360 tys. zł wraz z pochodnymi od wynagrodzeń, ZFŚS, odpisem na doskonalenie zawodowe i dodatkiem wiejskim. Czekają nas kolejny rok niedoszacowania części oświatowej subwencji ogólnej i konieczność pokrycia niedoboru środków z dochodów własnych kosztem innych zadań przypisanych samorządom.

Absolutnie nie do przyjęcia przez NSZZ „Solidarność” jest zapis zawarty w art. 13 ust. 2 projektu ustawy, który ustala kwotę bazową dla nauczycieli na poziomie z 1 września 2012 r. Doprowadzi to do spadku rzeczywistych dochodów ponad półmilionowej rzeszy nauczycieli i ich rodzin oraz pogorszy ich warunki życia. Będzie to kolejny rok realnego spadku płac w oświacie.

Szkolnictwo Wyższe i Nauka

Nakłady finansowe na szkolnictwo wyższe w 2013 roku wzrosną o 2,5% w stosunku do poprzedniego roku. Przy zakładanym w projekcie ustawy budżetowej wskaźniku inflacji oznacza to realny spadek nakładów na tę dziedzinę. Brak jest również zapewnienia wzrostu funduszu płac. Wprawdzie w załączniku do ustawy zawarto rezerwę celową obejmującą środki na zwiększenie wynagrodzeń szkół wyższych, jednakże nie jest to równoznaczne z gwarancją wykorzystania środków na ten cel.

Wysokość nakładów finansowych na naukę zaplanowanych w 2013 r. jest również niezadowalająca, gdyż następuje ich realny spadek. Dotknie to szczególnie działalności statutowej oraz inwestycyjnej jednostek naukowych. Dotyczy to również realnego spadku nakładów na Narodowe Centrum Badań i Rozwoju oraz Narodowe Centrum Nauki. Wprawdzie przewidziano dla NCBiR oraz NCN dotacje celowe, ale skorzystanie z nich nie jest obligatoryjne.

Jak wynika z projektu budżetu państwa na 2013 r. wysokość dotacji przeznaczonej dla Polskiej Akademii Nauk zostaje praktycznie zamrożona na poziomie 2012 z czego wywnioskować można, że sprawy nauki, wbrew głośnym deklaracjom, nie są priorytetem dla rządu. Zmniejszenie zaś kwoty dotacji dla jednostek naukowych spowoduje nie tylko wzrost trudności z właściwym utrzymaniem budynków i infrastruktury badawczej czy z dostępem do bieżącej literatury, ale także z utrzymaniem poziomu płac, który w ubiegłym roku był zamrożony.

Mieszkalnictwo

Pożądane zwiększenie możliwości dostępu obywateli do tanich mieszkań jest postulatem nieznanym, niestety odzwierciedlenia w aktualnej polityce rządu. Wygasa program „Rodzina na swoim” oraz program zwrotu VAT osobom fizycznym podejmującym przedsięwzięcia remontowo-budowlane. Jedyne programy, jakie pozostają i są finansowane to program wsparcia dla gmin przy tworzeniu lokali socjalnych, a po zapowiadanych zmianach – lokali oddawanych do użytkowania na zasadach najmu socjalnego. Koniecznym jest, kontynuowanie programu „Rodzina na swoim” lub wdrożenie innych racjonalnych rozwiązań tworzących koniunkturę do powstawania w miarę tanich mieszkań. Muszą mieć one wsparcie państwa w postaci, czy to środków budżetowych, czy też gwarancji kredytowych państwa

Zdrowie

Budżet Państwa w części – Ochrona Zdrowia zakłada w stosunku do projektu budżetu państwa na 2012 r zmniejszenie wydatków z 6 mld 945 mln 269 tys. zł do 6 mld 938 mln 752 tys. zł, co przy trwałej tendencji zwiększania się kosztów w ochronie zdrowia jest nie do zaakceptowania, szczególnie jeżeli dotyczy to wydatków na: szpitale ogólne, szpitale kliniczne, medycynę pracy, programy polityki zdrowotnej.

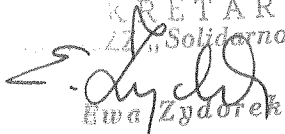
W projekcie budżetu na rok 2012 przewidziano 227,7 mln zł z budżetu środków europejskich, natomiast w projekcie budżetu na 2013 r. kwota ta wynosi 245,097 mln zł. Prezydium KK domaga się efektywnego jej wykorzystania m.in. poprzez podejmowanie działań na rzecz aktywnego starzenia się w dobrym zdrowiu (patrz: Komunikat Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.02.2012 r (COM(2012)83) Prezydium KK zwraca także uwagę na obowiązek transpozycji przez państwa członkowskie do dnia 25.10.2013 r. Dyrektywy 2011/24/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej.

Budżet zadaniowy ma pomóc w osiągnięciu wskazanych celów oraz wartości docelowych mierników zadań oraz ułatwić śledzenie jego wykonania na przestrzeni lat. Coroczna zmiana formuły prezentacji temu zadaniu nie służy, co szczególnie widać w funkcji zdrowie. Budżet zadaniowy nie odzwierciedla faktycznego stanu realizacji zadań na przykład w obszarze przekształceń spzoz-ów: wartość bazowa (2011 r.) wynosi 3, przewidywane wykonanie 2012 r także 3 oraz planowanie w roku 2013 -2. Natomiast z informacji przedstawionych przez Sekretarza Stanu w Ministerstwie Zdrowia wynika, że na dzień 31 sierpnia 2012 r. w ramach ustawy o działalności leczniczej „przekształciło” się 8 spzoz, a w latach 2012 – 2013 jednostkom samorządu terytorialnego zgłosiło chęć „przekształcenia” kolejnych 21 spzoz

Gdańsk, 19 września 2012 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
NSZZ „Solidarność”

Ewa Zygorek